

/ exposició /

ARTISTA SECRET

Can Framis recupera la figura de Xavier Prat, un creador emblemàtic de la Barcelona dels 80 que va transitar entre la contracultura i la postmodernitat per acabar en l'oblit

Baula perduda de l'art català, Xavier Prat (1957-2007) va ser un artista emblemàtic de la Barcelona dels 80 que es va moure entre la contracultura i la postmodernitat. El seu fort va ser la creació, no la promoció pròpia, així que mai va fer cap exposició important a la seva ciutat. Sí que va estar present, el 1981, a la mostra *Modelos para una fiesta*, que va reunir a Madrid la flor i nata de la *movida*. Però mentre aquests

van aconseguir un gran reconeixement, Prat va quedar relegat a ser un artista secret. Ara, en el desè aniversari de la seva mort, Can Framis recupera la seva figura, de la mà del seu amic el periodista Sergio Vila-Sanjuán, i recorre, a partir de 70 teles, la seva intensa però curta producció: va començar als anys 70 però als 90 va deixar els pinzells per dedicar-se al cine i la publicitat juntament amb Felipe de Paco. —

↑ **'AUTORETRAT AMB VENUS' (S/F)**

Abans d'arribar al zenit de la seva pintura als 80, va tenir una etapa metapictòrica amb homenatges als clàssics. Aquí, a 'El naixement de Venus' de Botticelli.

↑ **'SENSE TÍTOL' (1985)**

Als llenços de Prat hi apareixen sovint uns enigmàtics personatges sense cara (a l'esquerra) que, com a simbòlics que són, es poden interpretar de moltes maneres.

↑ **'AUTORETRAT' (1981)**

Xavier Prat pintat per Xavier Prat, amb clares referències a la pintura metafísica italiana dels anys 20. La revisió de la història de l'art és una constant en tota la seva obra.

↓ **'PASSEIG DE MAR V' (1989)**

Als 80, el pintor vivia als Porxos d'en Xifré des d'on va observar tota la transformació preolímpica del front marítim. D'aquells canvis en surt la seva sèrie més potent: la dedicada al mar.

'EL BALL II' (1980)

El ball és una de les seves sèries emblemàtiques. En aquest llenç apareix la nit com a símbol de vida en un espai ideal que és la suma de La Paloma i La Seca.

'EL GOS' (1986)

Puntualment, Prat va entroncar amb els Nous Salvatges, com en aquesta peça dedicada a la seva gossa Lola, en què manen la matèria i la mirada a Barceló i Baselitz.